

Καθής η αίτηση: Technische Universität Hamburg-Harburg

Προσεπικληθείσα: Hochschul-Informations-System GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει ως «δημόσια σύμβαση» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/18/EK⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114) να θεωρηθεί και μια σύμβαση στο πλαίσιο της οποίας ο εργοδότης δεν ελέγχει μεν τον εργολήπτη σαν να ήταν δική του υπηρεσία, ωστόσο, τόσο ο εργοδότης όσο και ο εργολήπτης ελέγχονται από τον ίδιο φορέα, ο οποίος αποτελεί αναθέτουσα αρχή κατά την έννοια της οδηγίας 2004/18, ο δε εργοδότης καθώς και ο εργολήπτης δραστηριοποιούνται κατ' ουσία για τον κοινό τους φορέα [οριζόντια σύμβαση οιονει αυτεπιστασίας (in house)];

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησής στο πρώτο ερώτημα:

2) Πρέπει ο έλεγχος που ασκείται σαν να επρόκειτο για ίδια υπηρεσία να εκτείνεται στο σύνολο της δραστηριότητας του εργολήπτη ή αρκεί να περιορίζεται στον τομέα των προμηθειών;

⁽¹⁾ ΕΕ L 134, σ. 114.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 15 Ιανουαρίου 2013 — Simon, Evers & Co GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Υπόθεση C-21/13)

(2013/C 114/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Simon, Evers & Co GmbH

Καθού: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι άκυρος ο κανονισμός (ΕΚ) 499/2009 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 2009, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1174/2005 στις εισαγωγές τροχοφόρων φορείων και των βασικών μερών τους, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές του ίδιου προϊόντος που προέρχονται από την Ταϊλάνδη, είτε δηλώνονται

ως καταγωγής Ταϊλάνδης είτε όχι για τον λόγο ότι η Επιτροπή, μη λαμβάνοντας υπόψη τις προκείμενες από το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1995 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας⁽¹⁾ προϋποθέσεις για τη διαπίστωση της καταστρατηγήσεως μέτρων σχετικά με δασμούς αντιντάμπινγκ, έκανε δεκτή την ύπαρξη καταστρατηγήσεως εξαιτίας και μόνον του γεγονότος ότι μετά τη θέσπιση των μέτρων αυξήθηκε σημαντικά ο όγκος των σχετικών εξαγωγών από την Ταϊλάνδη, παρότι η Επιτροπή δεν προέβη σε περαιτέρω συγκεκριμένες διαπιστώσεις, προβάλλοντας έλλειψη συνεργασίας εκ μέρους των ταϊλανδών εξαγωγέων;

⁽¹⁾ ΕΕ L 151, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Φεβρουαρίου 2013 η Groupement des cartes bancaires (CB) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 29 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-491/07, CB κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-67/13 P)

(2013/C 114/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσίων: Groupement des cartes bancaires (CB) (εκπρόσωποι: F. Pradelles, avocat, J. Ruiz Calzado, abogado)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, BNP Paribas, BPCE, πρώην Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP), Société générale

Αιτήματα του ανααιρεσείουτος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-491/07, CB κατά Επιτροπής·

— να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για να αποφανθεί αυτό εκ νέου, εκτός αν το Δικαστήριο κρίνει ότι έχει επαρκώς ενημερωθεί ώστε να ακυρώσει την απόφαση C(2007) 5060 τελικό της Επιτροπής, της 17ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] (COMP/D1/38.606 — Groupement des cartes bancaires «CB»·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, περιλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο ανααιρεσίων ενώπιον του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου.